

קבץ

שְׁעוֹרֵי אֲמוּנָה

דבורים נוראים ונפלאים, מעוררים מעירים ומחזקים, אשר מתוך הנחל גובע מקור חכמה גובעים, להחיות נפש כל חי ומשם ישקוף העדרים, להתחזק בעבודת הבורא בכל דרגה שיהיו נמצאים

מאת

מורנו רבי יצחק שמואל אהרן לעזער שליט"א
על פי ההקדמות היקרות שקבלנו: מפה קדשו של
מרן מוה"רא"ש ז"ל זי"ע

ביום רביעי לסדר חיי שרה תשע"ז

ידבר נפלאות ממעלת הזוכה להתחדש תמיד - להתחיל מחדש, בכל נקדה בחיים, בכל יום ובכל רגע, וזה היסוד הגדול של חיי האדם בגשמיות וברוחניות

יצא לאור ערב שבת קדש פרשת חיי שרה תשע"ז

על ידי חסידי ברסלב

עיר הקדש ירושלים תוכב"א

שְׁעוֹר בְּיוֹם רְבִיעִי פְּרֻשֵׁת חַיֵּי שָׂרָה תשע"ז

לְמוֹד מִדַּת הַהִתְחַדְּשׁוֹת הַהִמְיָדִית

בְּפְרֻשֵׁת חַיֵּי שָׂרָה יֵשׁ הַתְּעוֹרְרוֹת מִיְחַדַּת בְּעִנְיָן שֶׁל מִדַּת הַהִתְחַדְּשׁוֹת, מוֹהֲרָא"ש ז"ל הָיָה תָּמִיד מְעוֹרֵר בְּפְרֻשֵׁת חַיֵּי שָׂרָה עַל עֵצָם חֲשִׁיבוֹת מִדַּת שֶׁל הַהִתְחַדְּשׁוֹת שֶׁהֵיָה אֲצֵל רַבְּנֵי הַקְּדוּשׁ זי"ע עֶקֶר גָּדוֹל מְאֹד – שְׁאֵדָם צָרִיף לֵהִיוֹת בְּעִינָיו חֲדָשׁ לְגַמְרֵי בְּכָל יוֹם, כְּאֵלוֹ הוּא בְּרִיָּה חֲדָשָׁה, כְּאֵלוֹ שְׁנוֹלֵד מִחֲדָשׁ, וְכָל הַצְּלַחַת הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, הוּא כְּפִי שְׁזוּכָה לְקִנּוּת בְּעֵצְמוֹ מִדַּת הַהִתְחַדְּשׁוֹת – אֲנִי מִתְחִיל מֵעַכְשָׁו אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מָה הָיָה.

רוֹב כְּשִׁלּוֹנוֹת הָאָדָם, כְּשִׁנְתָקֵל בָּהֶם כְּאֲשֶׁר רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת דְּבָרִים טוֹבִים בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת וּמְפָרִיעִים לוֹ לִישׁוֹם, הַסִּפָּה הִיא, כִּי הוּא מִסְתַּכֵּל אַחֲרָה וְעוֹשֶׂה חֲשָׁבוֹן לַעֲצָמוֹ: 'הִנֵּה לֹא הַצְּלַחַתִּי עַד עַכְשָׁו, לֹא הָיָה לִי כֹחַ, הָיוּ לִי כֹמָה כְּשִׁלּוֹנוֹת'... וּמִמִּילָא הֵיִצֵּר הָרַע מִחֲלִישׁ אֶת דַּעְתּוֹ, שֶׁכֶּךָ יִהְיֶה הַלְּאָה, שְׁיִמְשֵׁךְ כִּכָּה, חֵס

ושלום, אבל שאדם קונה בעצמו את מדת ההתחדשות שאין לו שום עבר כלל, אני עכשו נולדתי - יש לי כוחות חדשים, אני לא מסתכל אחורה, אני מתחיל מעכשו, כמו שהיה רבנו הקדוש ז"ע עושה בעצמו כשהיה הולך להתבודד, אמר: רבנו של עולם! אני מתחיל מעכשו. ואצל רבנו ז"ל היה ענין ההתחדשות - נורא מאד, עד שאנשי שלומנו מפרשים את מה שרבנו ז"ל אמר: 'חדוש כמוני עדין לא היה בעולם', מלבד הפרוש הפשוט, שזה סובב והולך על מדת ההתחדשות שהיתה ברבנו ז"ל, ורצה להכניס בעולם את ענין ההתחדשות, שאדם יחדש את עצמו - "שכח מהעבר שלך, התחל מעכשו מחדש, יש לך עכשו צ'אנס חדש לתקן את הכל ולשנות את עצמך להיות בן אדם חדש, לפעל הרבה דברים בחיים, ללמד תורה, להתחיל לעסק בשעורי תורה, להתפלל ולהתבודד עם הקדוש ברוך הוא ולפרש את כל שיחתך לפניו יתברך, יש לך עכשו הזדמנות חדשה להתחיל לעשות צדקה וחסד עם הבריות, לגמל חסדים עם אנשים אחרים ולעזור להם בכל מיני אפנים שיכולים..."

אל תאמר לעצמך: מה עשיתי עד עכשו? וכו' וכו', אלא תתחזק ותאמר אני לא יודע דבר, אלא רק שעכשו יש לי הזדמנות חדשה

אני מתחיל להיות ברִיָּה חֲדָשָׁה, "כְּגַמַל עָלֵי אִמּוֹ" – 'כְּתִינוּק שְׂנוּלֵד דְּמִי', וְאָסוּר לִי לְבַלְבֵּל אֶת עֲצָמַי עִם הָעֶבֶר שְׁלִי כָּלֵל. רַבּוּנוּ ז"ל מְזַכֵּיר אֶת הָעֲנִיָּן הַזֶּה גַם בְּסִפּוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת (בַּמַּעֲשֵׂה מִשְׁבְּעָה קַבָּצִימִים) – 'אֲנִי זָקֵן וְעַדִּין אֲנִי יָנִיק לְגַמְרִי וְלֹא הִתְחַלְתִּי עַדִּין לְחַיּוֹת כָּלֵל', וְאֵף עַל פִּי כֵן אֲנִי זָקֵן מְאֹד – שְׁיִכּוֹל לְהִיּוֹת שְׁנֵי הַפְּכִים בְּנוֹשָׂא אֶחָד, שְׁיִכּוֹל לְהִיּוֹת שְׁבָן אָדָם הוּא כְּבָר בָּא בַּשָּׁנִים לֹא מִשְׁנָה בְּאַיְזָה גִיל הוּא, אֲבָל הוּא יָנִיק לְגַמְרִי וְלֹא הִתְחַלֵּל לְחַיּוֹת עַדִּין כָּלֵל, וּמִתְחַלֵּל לְחַיּוֹת מִחֲדָשׁ, כְּמוֹ שְׂרַבְּנוּ צָעַק (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן נא): 'אָסוּר לְהִיּוֹת זָקֵן, אֵין חֲסִיד זָקֵן אֵין צַדִּיק זָקֵן'. צְרִיכִים לְהִיּוֹת חֲדָשׁ לְגַמְרִי. אֲנִי מַעֲכָשׁוּ מֵה שְׁיֵשׁ לִי לְתַקֵּן בְּעֲזַרְתּוֹ ה', שְׂאֲנִי אֶהְיֶה חֲזָק מְאֹד בְּעֲבוּדַת ה' יִתְבָּרַךְ בְּכָל קִיּוֹם הַמַּצּוּוֹת, בְּתַפְּלָה בְּתוֹרָה בְּעֲשִׂית חֶסֶד אֶחָד עִם הַשָּׁנִי, אֲנִי אֲזַכֶּה לְתַקֵּן בְּעֲזַרְתּוֹ הַשֵּׁם אֶת הַכֹּל, אֲבָל עַקֵּר הַמַּפְתָּח הוּא שְׂאֲנִי מִתְחַלֵּל עַכְשָׁו מִחֲדָשׁ, אֲנִי שׁוֹכַח אֶת כָּל הָעֶבֶר שְׁלִי לְגַמְרִי, וְאֲנִי מַעֲכָשׁוּ רוֹצֵה לְהִיּוֹת אִישׁ כָּשֵׁר, אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא – רַבּוּנוּ שֶׁ עוֹלָם! עֲזֹר לִי שְׂאֲזַכֶּה לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, בּוֹדָאֵי עַל זֶה לְבַד אֲנַחְנוּ צְרִיכִים הַרְּבֵה תַּפְּלוֹת, כִּי הֵיִצֵּר הָרַע מְאֹד מִחֲלִישׁ אֶת הָאָדָם, אוֹמֵר לוֹ: מִי אַתָּה? מֵה אַתָּה? לְמָה אַתָּה מְטַעֵה אֶת

עֲצֹמָךְ? אֵיפֹה יֵשׁ לָךְ כּוֹחוֹת, עֶסֶק בְּמָה שְׁאַתָּה רוֹצֶה... הוּא רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת אוֹתוֹ זֶקֶן – יֵשׁן, אֵין לָךְ כּוֹחוֹת, אָבֵל כְּשֶׁאָדָם הוּא לֹא מִסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם דָּבָר, מִתְגַּבֵּר בְּכּוֹחוֹת עֲצוּמִים – רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם! אֲנִי מִתְחִיל מֵעַכְשָׁיו, לֹא יוֹדֵעַ מָה הִיָּה עַד עַכְשָׁיו אֲנִי מִתְחִיל מֵעַכְשָׁיו לְהִתְקַרֵּב אֵלָיֶךָ אֲנִי מִתְחִיל מֵעַכְשָׁיו לַעֲשׂוֹת מָה שְׁאַנִּי צָרִיךְ בְּזֶה הָעוֹלָם, אֶפְלוֹ בְּדַבְרִים גְּשָׁמִיִּים.

עַקֵּר הַכְּשִׁלוֹנוֹת שֶׁל בְּנֵי אָדָם שֶׁהוּא אוֹמֵר – "לֹא הִצְלַחְתִּי עַד עַכְשָׁיו, הִיָּתָה לִי חֲנוּת וּמְלָאכָה כְּזוֹ וְכִזּוֹ, לֹא הִצְלַחְתִּי, לֹא הִלָּךְ לִי, וְהוּא כְּבָר מִתִּיאֵשׁ"... אָבֵל כְּשֶׁמִּתְחִיל לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה – אֲנִי לֹא מִסְתַּכֵּל אַחֲרָהּ, אֲנִי עַכְשָׁיו מִתְחִיל מִחֲדָשׁ, אֵין לִי שׁוֹם עֵבֶר כָּלֵל, מֵהַיּוֹם אֲנִי אֹזְכָה לִפְעַל הַרְּבָה טוֹב בְּעוֹלָם, כְּמוֹ שְׂרַבְנוֹ אוֹמֵר (לְקוּטִי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א סִימָן רסא): שְׁאֶפְלוֹ הִירִידוֹת וְהַנְּפִילוֹת שֶׁל הָאָדָם, שְׁמֵמֵשׁ הוּא נֶפֶל לְדַבְרִים מְאֹד מְאֹד גְּרוּעִים, אוֹמֵר רַבּוֹנוֹ ז"ל, שְׁאָדָם צָרִיךְ לְדַעַת, שְׂזֶה מִן הַשָּׁמַיִם וְנוֹתָנִים לְאָדָם לְרַדַּת מִמְדַּרְגָּתוֹ, שִׁידַע שְׁמֵן הַשָּׁמַיִם הוּא, עַל כֵּן נֶפֶל שִׁיתְעוֹרֵר יוֹתֵר לְהִתְקַרֵּב לְהֵשֵׁם יִתְבַּרֵּךְ, וְעֲצוֹתוֹ שִׁיתְחִיל מִחֲדָשׁ וַיִּכְנַס לְעַבּוֹדַת ה', כְּאֵלוֹ לֹא הִתְחִיל כָּלֵל מֵעוֹלָם, וְרַבּוֹנוֹ ז"ל מְסִים: וְזֶה כָּלֵל גְּדוֹל בְּעַבּוֹדַת הֵשֵׁם, שְׁצָרִיכִים מִמֶּשׁ בְּכָל יוֹם לְהִתְחִיל מִחֲדָשׁ. וּמִי שְׁמַרְגִּיל אֶת עֲצוּמוֹ בְּעֵינָיו הִזֶּה אֶפְלוֹ כְּמָה פְּעָמִים בְּיוֹם בְּעֲצוּמוֹ

הוא תמיד אומר – מעכשו... אני לא יודע, לא הלך לי בבקר –
 עכשו צהרים! ועכשו בערב! בלילה – "אני מתחיל מעכשו
 לעשות משהו, לדבר כמה דבורים לקדוש ברוך הוא, לעשות
 צדקה וחסד עם מישהו, בבית אשתדל להחדיר אורח שמחה,
 אהבה ואמונה, לחזק את האשה והילדים... לעשות משהו,
 מעכשו לא אכפת לי מה שיהיה מקדם, אני מתעורר עכשו, אני
 רוצה לחיות חיים חדשים לגמרי,

ויש בכח האדם לעשות את זה, כי כך הוא בריאת העולם,
 הקדוש ברוך הוא מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית, יש
 בריאה חדשה בכל יום ובכל עת ובכל רגע, כל העולמות
 מתחדשים בכל עת ובכל רגע, וממילא יש כוחות מיוחדים בכל
 רגע להתחדש, אם אדם רק רוצה להכניס את עצמו בזה – הוא
 יזכה למצא כוחות חדשים לעשות מה שהוא צריך בעבודת ה'
 יתברך.

אצל רבנו זה היה כלל גדול, מוהרא"ש ז"ל היה תמיד תמיד
 חוזר על זה על הענין של התחדשות, מכניס באברכים בבחורים,
 אנשים נשים וילדים, תמיד מדבר אתם – הנה תתחיל מעכשו,
 עכשו תתחיל להיות איש חדש, עכשו תתחיל להיות אשה

שְׁעוֹרֵי אֲמוּנָה

חֲדָשָׁה, עֲכָשׁוּ תִתְחִיל לְהִיּוֹת יֶלֶד חֲדָשׁ, מֵהָ הִיָּה עַד עֲכָשׁוּ – לֹא יוֹדֵעַ, תְּהִיָּה בְרִיָּה חֲדָשָׁה, תִּתְחִילִי מֵעֲכָשׁוּ לְהִיּוֹת טוֹבָה לְכֻלָּם, וּכְשֶׁאָדָם קוֹנֶה לְעֲצָמוֹ מֵדָה זוֹ – יֵשׁ לוֹ הַצְלָחָה בְּכָל חַיָּיו, תָּמִיד תָּמִיד הוּא מוֹצֵא כּוֹחוֹת חֲדָשִׁים לְפַעֵל אֶת מֵה שֶׁהוּא רוֹצֵה, וְלֹא מִבְּלִבֵּל אֶת עֲצָמוֹ אֶף פַּעַם עִם הָעֵבֶר שְׁלוֹ, שְׂזָה עֵקֶר הַמִּפְתָּח לְהִתְחַלָּה בְּחַיִּים, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁקוֹנֶה בְּעֲצָמוֹ מֵדָה זוֹ.

מוֹהֲרָא "שׁ ז"ל הִיָּה תָּמִיד מְקַשֵּׁר אֶת הַהִקְדָּמָה הַזֹּאת לְפָרָשַׁת הַשְּׁבוּעַ, וְהִיָּה רִגִּיל לְחֹזֵר עַל דְּבָרֵי מוֹהֲרַנ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת תְּפִלִּין, הַלְכָה ה' אוֹת לַח), שְׂזָה מֵה שֶׁנֶּאֱמַר בְּתַחֲלַת הַפָּרָשָׁה: וַיְהִי חַיֵּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים וְשִׁבְעֵי שָׁנִים וְשָׁנִים חַיֵּי שָׂרָה – וְצָרִיכִים לְהַבִּין לְמָה כָּתוּב הַמֶּלֶה – 'שָׁנָה'? הִיָּה מִסְפִּיק לְכַתֵּב מֵאָה וְעֶשְׂרִים וְשִׁבְעֵי שָׁנִים. כָּתוּב מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשִׁבְעֵי שָׁנִים שָׁנִים חַיֵּי שָׂרָה. וְרַש"י הַקְדוֹשׁ מְפָרֵשׁ: שְׁלֹכָךְ נִכְתַּב שָׁנָה עַל כָּל כָּלָל וְכָלָל, לֹא מֵר לְךָ שֶׁכָּל אֶחָד נִדְרָשׁ לְעֲצָמוֹ, כְּשֶׁשָׂרָה אֲמַנּוּ הִיָּתָה בַּת ק' – בַּת מֵאָה הִיָּתָה כְּמוֹ בַּת כ' כְּמוֹ בַּת עֶשְׂרִים, כְּשֶׁהִיא הִיָּתָה בַּת כ' – בַּת עֶשְׂרִים, הִיָּתָה כְּמוֹ בַּת ז' – בַּת שְׁבַע שָׁנִים, שָׁנִים חַיֵּי שָׂרָה כָּלָם שְׁוִים לְטוֹבָה.

הָרִי כָּאֵן כָּתוּב עֲנִיָן שֶׁל הַתְּחִדְשׁוֹת! שְׁאֶפְלוּ שְׁאָדָם כְּבָר בֶּן מֵאָה שָׁנָה, אֲבָל בְּעֵינַי עֲצָמוֹ יִהְיֶה כְּמוֹ בֶּן כ' שָׁנָה, שֵׁישׁ לוֹ אֶת כָּל

הכחות לפעל את מה שהוא צריך בעולם, ובת כ' כִּשְׁהוּא בֶן עֶשְׂרִים, הוא כמו בן ז', כמו ילד קטן, כמו ילדים שהם תמיד עסוקים במשהו חדש, להתחדש, בא נראה מה יש לנו עכשיו לעשות, על ידי זה זוכים לחיות חיים טובים, שני חיי שָׂרָה - כלם שוים לטובה, אם אדם יכול להכניס בעצמו את המדה הזאת שאני תמיד תמיד עושה התחלה חדשה, לא אכפת הגיל שלי, לא אכפת לי כמה שנים אני כבר בעולם הזה, לא אכפת לי מה שעשיתי עד עכשיו, אבל מעכשיו אני רוצה להתחיל! אז הוא מקבל כוחות עצומים מלמעלה להצליח בכל עניניו ולזכות לשמחת החיים, זה הלמוד ממה שהתורה הקדושה מלמדת אותנו, ששָׂרָה אמנו כל החיים שלה עשתה צדקה וחסד עם הבריות, אברהם היה מקרב את הגברים שרה היתה מקרבת את הנשים, הכניסו את כלם בתוך המחנה דקדושה, הכל על ידי מדת ההתחדשות: עזבו הכל! שכחו את העבר שלכם, יש הזדמנות להתחיל מחדש, אל תסתכלו אחורה כלל - בזה תזכו לתקן את הכל ולחיות חיים טובים, עד שתרגישו שכלם שוים לטובה, שכל יום, שכל שבוע, כל חודש, כל שנה, שכלן שוים לטובה - שזוכה לחטף הרבה דברים טובים מעבודת ה' יתברך, צדקה

שְׁעוֹרֵי אֱמוּנָה

וחסד, מצוות ומעשים טובים, זו מתנה נפלאה שזוכים להגיע למדה הקדושה הזאת! צריך לבקש הרבה מהקדוש ברוך הוא שזנכה להגיע לזה, בתמימות ובפשיטות לבקש - רבנו של עולם! לפני שאזכה להגיע אל המדה הזאת, שאהיה בעצמי תמיד כמו בריה חדשה, ושלא אבלבל את עצמי כלל עם העבר שלי, רק תמיד תמיד אעשה התחלה חדשה, וממילא אזכה להצליח בכל מה שאני רוצה.

יש מדרש נפלא שמספר, שרבי עקיבא היה דורש בבית המדרש וראה שאנשים מתנמנמים וישנים בשעת הדרשה, ורצה לעורר אותם, אז פתאום באמצע הדרשה הוא אמר דבר פלא - מה ראתה אסתר המלכה למלך על מאה עשרים ושבע מדינות? אלא תבוא אסתר שהיתה בת בתה של שרה אמנו שחיתה מאה ועשרים ושבע שנים וכך היא תמלוך על מאה עשרים ושבע מדינות. ופתאום כלם שמעו - מה אסתר מלכה על מאה עשרים ושבע מדינות ונכדה של שרה אמנו שחיתה מאה עשרים ושבע שנים, וכלם התעוררו ולא הבינו מה רבי עקיבא רוצה לומר בזה. מוהרא"ש ז"ל היה רגיל לפרש על הגלוי הזה של ההתחדשות שרבנו גלה לנו, כי כשרבי עקיבא ראה שאנשים ישנים בשעת הדרשה, הוא הבין שפה חסר ענין של התחדשות! ענין של

הַתְּלֵהבוֹת וְהַתְּעוֹרְרוֹת - כְּאֲשֶׁר זֹכִים לְשִׁמוֹעַ דְּבַרֵי תוֹרָה וְהַתְּעוֹרְרוֹת מֵהַצְּדִיקִים, וְרְאוּי לְאָדָם שֶׁיִּתְחַדֵּשׁ מְאֹד וַיִּקְבַּל כּוּחוֹת חֲדָשִׁים לְהִתְקַרֵּב אֶל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּלְהַתְּעוֹרֵר אֶל עֲבוֹדַת ה' יִתְבָּרֵךְ, אֲבָל הוּא רָאָה שֶׁהָעוֹלָם מִתְנַמְנָמִים בְּשַׁעַת הַדְּרֻשָּׁה, אַזְ אֵיךְ הוּא הַקִּיץ אוֹתָם, הוּא הַזְכִּיר לָהֶם אֶת מַה שֶּׁהָיָה בְּשַׁעַת מַלְכוּת אֶסְתֵּר הַמְּלָכָה שְׁבִימִי אַחֲשׁוֹרוּשׁ הֵיטָה גַם כֵּן הַסְּתֵרֶת פְּנִים, עַד שֶׁהָמֵן אָמַר: "יִשְׁנוּ עִם אֶחָד מִפְּרָד וּמִפְּזֹר בֵּין הָעַמִּים", מַה זֶה יִשְׁנוּ עִם אֶחָד? שְׁעַם יִשְׂרָאֵל יִשְׁנִים מִמְצוֹת וּמִמִּילָא גּוֹרְמִים שְׁגָם מִלְּמַעְלָה גּוֹרְמִים שֶׁהַשְּׂגָחָה מִהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זֶה בְּחִינַת שְׁנָה, חֵס וְשְׁלוֹם, שֶׁהַכֹּל בְּחִינַת שְׁנָה, כִּי הָיָה אַחַר גְּלוּת בָּבֶל, שְׁבַעִים שְׁנָה וְעֵדִין לֹא נִבְנְה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אַחַר הַגְּלוּת, וְרְאוּ שֶׁהַזְּמַן מִתְאַרְךָ, וְהָמֵן הִרְשַׁע אָמַר שְׁכַלְסֵם נִפְלוּ לְבַחֲיַנַת שְׁנָה, וּמִמִּילָא עֲכָשׁוּ יֵשׁ לָנוּ כַח לְתַפְס אוֹתָם, חֵס וְשְׁלוֹם, לַעֲשׂוֹת עַמִּים מַה שְׁאַנְחָנוּ רוֹצִים - כֵּךְ הוּא אָמַר לְאַחֲשׁוֹרוּשׁ.

אֲבָל מִרְדְּכִי הַצְּדִיק וְאַסְתֵּר הַמְּלָכָה יָדְעוּ, שֶׁהַעֲצָה הַהִיא הִיא רַק לְעוֹרֵר אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִהַשְּׁנָה, וְלְהַכְנִיֵס בָּהֶם אֶת מִדַּת הַהִתְחַדְּשׁוֹת - אֲנַחְנוּ מִתְחִילִים עֲכָשׁוּ מִחֲדָשׁ! אֲנַחְנוּ נִקְנָה בְּעֲצִמָנוּ אֶת הַמְּדָה הַיְקָרָה הַזֹּאת, וְנִתְחִיל מֵהַיּוֹם הַזֶּה לְהִתְקַרֵּב

שְׁעוֹרֵי אֲמוּנָה

אל הקדוש ברוך הוא ולבקש ממנו, לשפך לבנו לפניו ולבקש רחמים וחסדים, אנחנו מעכשו נתחיל לעסוק באלו שעורי תורה, מה שיכולים, כל אחד כפי ענינו, לקבע לעצמו שעורים במשך היום, כל אחד כפי הפנאי והזמן שלו, הולך לבית הכנסת מתפלל שלש תפלות, בבית הכנסת, בצבור, מצטרף לאלו שעורי תורה, לומד בעצמו בפרשת השבוע כל יום, כמה פרקים משניות, דף גמרא, בבלי, ירושלמי, תוספתא, למודים, מדרשים, זהר הקדוש, תקונים, מה שאדם יכול לתפס לעצמו, רבנו גלה לנו, את סדר דרך הלמוד, שאדם יכול אם יש לו רצון – לטיל בכל מקומות התורה.

הבעיה שלפעמים האדם נופל לחלישות הדעת: הנה לא עשיתי אתמול ושלשום עד עכשו, הפסדתי איזה יום, וממילא נעשה שבור, חס ושלום, ומתיאש, חס ושלום, אבל אם קונה בעצמו מדת ההתחדשות ולא מסתכל אחורה: "היום אם בקולו תשמעון" – אני לוקח את היום הזה, ולא מסתכל על הקדם, לא מסתכל על היום הבא, אני לוקח את היום הזה ותופס בעצמי מה שאני יכול, בתפלה – גם אם לא הצלחתי בתפלה עד עכשו, והתרשלתי, אני מתחיל מעכשו לדקדק ולהתפלל שלשת התפלות בכל יום, להגיד מזמורי תהלים בכל יום, ולפרש

שִׁחַתִּי לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂזֵה שְׂוֵה לְכֹל נֶפֶשׁ, הִלְכָה כְּלִלִית לְאִישׁ וְאִשָּׁה, אָפְלוּ יְלָדִים - לְלַמַּד אוֹתָם לְדַבֵּר אֶל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ אֶת כָּל מַה שְּׂצָרִיכִים, וְלַהּוֹדוֹת לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַטּוֹבוֹת שְׂמַקְבְּלִים, עַל כָּל דְּבַר קָטָן וְדַבַּר גָּדוֹל, לְהַגִּיד לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא - תּוֹדָה לְאֵל שְׂעֻזַּתִּי לִי, אָנָּה, עֲזֹר לִי הִלָּאָה, עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט שֶׁל הַחַיִּים. וּמְרַדְכִי הַצַּדִּיק וְאֶסְתֵּר הַמְּלָכָה רָאוּ שְׂזֵה יִהְיֶה הַתְּקוּן וּבִזְזָה יוּכְלוּ לְהַכְנִיעַ אֶת הַמֶּן הַרְשָׁע, רַק שְׂנַכְנִיס בְּאֵמֶת אֶת מַדַּת הַהִתְחַדְּשׁוֹת, וְלִכֵּן רַבִּי עֲקִיבָא בְּכַךְ עוֹרֵר אֶת הַצְּבוּר, כְּשֶׁרָאָה שִׁישְׁנִים - וְהִבִּין שִׁישׁ כָּאֵן שְׁנָה רוּחַנִית, הַתִּישְׁנוֹת, חָסֵר אֶת הַמִּפְתָּח הַזֶּה שֶׁל מַדַּת הַהִתְחַדְּשׁוֹת, לִכֵּן אָמַר לָהֶם - לָמָּה זָכַתָּה אֶסְתֵּר לְמַלְךְ עַל מֵאָה עֲשָׂרִים וְשִׁבְעַת מְדִינוֹת? זֹאת אוֹמְרָת, אֵיךְ הִיא קִבְּלָה לְנֹצֵחַ אֶת כָּל עֲצָתוֹ הַרְעָה שֶׁל הַמֶּן הַרְשָׁע וְאַחַשְׁרוּשׁ לְמַלְךְ עַל הַכֹּל, וּבְרוּךְ ה' זָכוּ אַחֵר כֶּךָ לְגַאֲלָהּ, לְצִאֵת מֵהַגְּלוּת, וְלִכְנוּת אֶת הַבַּיִת הַשֵּׁנִי, הִיא הִיְתָה נִכְדָּה - בֵּת בְּתָה שֶׁל שָׂרָה אֲמֵנוּ, שֶׁהִיא חִיְתָה מֵאָה שְׁנָה וְעֲשָׂרִים שְׁנָה וְשִׁבְעַת שָׁנִים, זֹאת אוֹמְרָת, שְׂכַלְסָם הָיוּ שְׂוִים לְטוֹבָה, שֶׁהִיְתָה בְּעֲצָמָה עִם מַדַּת הַהִתְחַדְּשׁוֹת בְּשִׁלְמוֹת, בֵּת ק' כָּבַת כ' וּבֵת כ' כָּבַת ז', וּמִתְחִילִים מִחֻדָּשׁ.

ואסתר המלכה לקחה את הלמודים האלו, ולמדה אותם לנשמות ישראל. ומרדכי הצדיק הכניס לישראל חיים חדשים שיכולים להתחדש ואל תסתכלו אחורה, מעכשו הקדוש ברוך הוא בודאי ירחם עלינו ויגאל אותנו, היינו בגלות זמן הרבה, אבל עכשו אנחנו מנצחים מחדש, והקדוש ברוך הוא יגאל אותנו מהגלות ויבנה לנו את בית המקדש, הכל תלוי כפי הרצון של האדם - שמתגבר על כל החלישות הדעת שמתגברת על הבלבולים שלו, ומנסה בכל הכחות לחדש את עצמו. והקדוש ברוך הוא יעזר לנו שנזכה באמת לקנות בעצמנו את מדת ההתחדשות, זה כל כך חשוב ויקר אצל רבנו המדה הזאת, רבנו תמיד מדבר מזה - תתחיל מעכשו, התחלה חדשה, תשכח מכל הבלבולים ומכל הצרות שהיו, ותנסה מעכשו לעשות דברים טובים להתחיל דף חדש בחיים, וכל אחד יכול לעשות אם נשתדל לקנות בעצמנו את המדה היקרה הזאת - בודאי הקדוש ברוך הוא יעזר לנו ונצליח בכל ענין,

ואנחנו צריכים להתפלל על זה, שנזכה לקנות בעצמנו את מדת התחדשות: רבנו של עולם! חננו שנזכה לקנות בעצמנו את מדת ההתחדשות, ונזכה להיות בעינינו בכל יום ובכל עת ובכל שעה כבריה חדשה, "חדשים לבקרים רבה אמונתך" - הפסוק

הַזֶּה מְדַבֵּר עַל הַתְּחַדְּשׁוֹת בְּאַמוּנָה, שְׂאֵדָם מִתְּחִיל כָּל פַּעַם
מִחְדָּשׁ - רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם ! אֵתָּה כָּאֵן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הִיָּה הוּיָה
וְיִהְיֶה וּמִחְדָּשׁ אֶת הַבְּרִיאָה בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, וּמִמִּילָא
גַּם אֲנִי יְכוּל לְקַשֵּׁר אֶת עֲצָמַי לְכַחוֹת הָאֵלוֹ שֵׁישׁ בְּתוֹךְ הַבְּרִיאָה,
לְהִיּוֹת כְּמוֹ בְּרִיָּה חֲדָשָׁה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִזְכֶּה לְקִנּוּת בְּעֲצָמֵנוּ אֶת הַמְּדָה הַיְקָרָה
הַזֹּאת, וְנִזְכֶּה לְהַגְאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת שְׁלֵנוּ, הֵן בְּרוּחָנִיּוֹת וְהֵן
בְּגִשְׁמִיּוֹת, וְנִזְכֶּה לְהִתְקַרֵּב אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא - לְהִיּוֹת אֲנָשִׁים
כְּשֵׁרִים וְלַעֲבֹד אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל נַפְשֵׁנוּ, וְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ
יְבִיא אֶת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן וְאָמֵן.